

“मीठे बच्चे- तिमी अहिले धेरै-धेरै साधारण रहनु छ, फेशनदार महंगा कपडा पहिरिंदा पनि देह-
अभिमान आउँछ ।”

प्रश्न:- तकदिरमा उच्च पद छैन भने कुन कुरामा बच्चाहरूले अल्छी गर्छन् ?

उत्तर:- बाबा भन्नुहुन्छ- प्यारा बच्चाहरू ! आफ्नो सुधार गर्नको लागि चार्ट राख । यादको चार्ट राख्दा धेरै फाइदा हुन्छ । नोटबुक सदा हातमा होस् । चेक गर- कति समय बाबालाई याद गरें । मेरो खाता कस्तो छ ? दैवी चरित्र छ ? कर्म गर्दा बाबाको याद रहन्छ ? यादबाटै खिया निस्कन्छ, उच्च तकदिर बन्छ ।

गीत:- भोलेनाथ से निराला.....

ओम् शान्ति । मीठा-प्यारा बाच्चाहरूसँग यी लक्ष्मी-नारायणका चित्र घरमा अवश्य हुनुपर्छ । यिनीहरूको चित्र देखेर धेरै खुशी हुनुपर्छ किनकि तिम्रो यो पढाइको लक्ष्य-उद्देश्य हो । तिमिले जान्दछौ- हामी विद्यार्थी हौं, ईश्वरले पढाउनुहुन्छ । ईश्वरीय स्टुडेन्ट वा विद्यार्थी हौं, हामीले यो पढिरहेका छौं । सबैको लागि यो एउटै उद्देश्य छ । यिनीहरूलाई देखेर धेरै खुशी हुनुपर्छ । गीत पनि बच्चाहरूले सुन्यौ । धेरै भोलानाथ हुनुहुन्छ । कसै कसैले शंकरलाई भोलानाथ सम्झन्छन् फेरि शिव र शंकरलाई मिलाइदिन्छन् । अहिले तिमिले जान्दछौ- शिव उच्चभन्दा उच्च भगवान् र शंकर देवता फेरि दुवै एउटै कसरी हुन सक्छन् ? यो पनि गीतमा सुन्यौ- भक्तहरूको रक्षा गर्ने, अवश्य पनि भक्तहरू माथि कुनै आपद छैन । ५ विकारहरूको आपद सबैमाथि छ । भक्त सबै हुन् । ज्ञानी कसैलाई भन्न सकिँदैन । ज्ञान र भक्ति बिल्कुलै भिन्नै चीज हुन् । जसरी शिव र शंकर भिन्नै हुन् । जब ज्ञान मिल्छ तब भक्ति रहँदैन । तिम्रो सुखधामको मालिक बन्छौ । आधाकल्पको लागि सद्गति मिल्छ । एकै इशाराबाट तिमिले आधाकल्पको वर्सा पाउँछौ । देख्दछौ- भक्तहरूलाई कति कष्ट छ । ज्ञानबाट तिम्रो देवता बन्छौ फेरि जब भक्तहरूलाई कष्ट हुन्छ अर्थात् दुःख हुन्छ तब बाबा आउनुहुन्छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- ड्रामा अनुसार जे बितेर गयो त्यो फेरि दोहोरिन्छ । फेरि भक्ति शुरू हुन्छ अनि वाममार्ग शुरू हुन्छ अर्थात् पतित बन्ने मार्ग । त्यसमा पनि पहिलो नम्बर हो काम, जसलाई नै भनिन्छ काममाथि विजय पाउनाले तिम्रो जगतजित बन्छौ । उनले विजय कहाँ पाउँछन् र । रावण राज्यमा विकार विना त कसैको पनि शरीर पैदा हुँदैन, सत्ययुगमा रावण राज्य हुँदैन । त्यहाँ पनि यदि रावण राज्य भयो भने भगवान्ले रामराज्य स्थापना गरेर के गर्नुभयो ? बाबालाई कति ख्याल रहन्छ । मेरा बच्चाहरू सुखी रहून् । धन जम्मा गरेर बच्चाहरूलाई दिन्छन् ताकि सुखी रहून् । तर यहाँ त यस्तो हुन सक्दैन । यो हो नै दुःखको दुनियाँ । यहाँ बेहदका पिता भन्नुहुन्छ- तिमिले त्यहाँ जन्म-जन्म सुख भोग्दै आउँछौ । अथाह धन मिल्छ, २१ जन्म त्यहाँ कुनै दुःख हुँदैन । कंगाल हुँदैनन् । यी कुरा बुद्धिमा धारण गरेर आन्तरिक धेरै खुशी हुनुपर्छ । तिम्रो ज्ञान र योग धेरै गुप्त छ । स्थूल हतियार आदि केही पनि छैन । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ- यो हो ज्ञान तरवार । उनीहरूले फेरि स्थूल हतियारका निशानी देवीहरूलाई दिएका छन् । शास्त्र आदि जसले पढ्छन् उनीहरूले कहिल्यै यस्तो भन्दैनन्- यो ज्ञान तरवार हो, यो ज्ञान खड्ग हो । यो कुरा बेहदका बाबाले नै बसेर सम्झाउनुहुन्छ । उनीहरूले सम्झन्छन्- शक्ति सेनाले विजय प्राप्त गरे भने अवश्य कुनै हतियार हुनुपर्छ । बाबा आएर यी सबै भूलहरू बताउनुहुन्छ । तिम्रा यी कुरा धेरै मनुष्यहरूले सुन्छन् । विद्वान् आदि पनि एक दिन आउँछन् ।

बेहदका बाबा हुनुहुन्छ नि । तिमी बच्चाहरूलाई श्रीमतमा चल्नुमा नै कल्याण छ तब देह-अभिमान टुट्छ, त्यसैले धनवान्हरू आउँदैनन् । बाबा भन्नुहुन्छ— देह-अहंकार छोड । राम्रा कपडा आदिको पनि नशा हुन्छ । तिमी अहिले वनवाहमा छौ । अब जान्छौ ससुर घर । त्यहाँ तिमीलाई धेरै गहना पहिराउँछन् । यहाँ महंगा कपडा पहिरिनु हुँदैन । बाबा भन्नुहुन्छ— बिल्कुल साधारण रहनु छ । जस्तो कर्म मैले गर्छु... तिमी बच्चाहरू पनि साधारण रहनु छ । नत्र देहको अभिमान आउँछ । ती सबैले धेरै हानि गरिदिन्छन् । तिमीले जान्दछौ— हामी ससुर घर जान्छौ । त्यहाँ हामीलाई धेरै गहना मिल्छन् । यहाँ तिमीले गहना आदि पहिरिनु छैन । आजकल चोरी आदि कति हुन्छ । बाटैमा डाँकाले लुट्छन् । दिन-प्रतिदिन यो हंगामा आदि धेरै बढ्दै जान्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भेर मलाई याद गर । देह-अभिमानमा आउनाले बाबालाई बिर्सिन्छौ । यो मेहनत अहिले नै हुन्छ । फेरि भक्तिमार्गमा यो मेहनत गर्नु पर्दैन ।

अहिले तिमी संगममा छौ । तिमीले जान्दछौ— बाबा आउनुहुन्छ नै पुरुषोत्तम संगमयुगमा । लडाईं पनि अवश्य हुन्छ । एटोमिक बम्ब आदि खुब बनाइरहन्छन् । यो बन्द होस् भनी जति टाउको दुखाए पनि यस्तो हुन सक्दैन । ड्रामामा निश्चित हुन्छ । बुझाएर पनि बुझ्दैनन् । मृत्यु हुनु नै छ भने बन्द कसरी हुन्छ ? बुझेर पनि बन्द गर्दैनन् । ड्रामामा निश्चित हुन्छ । यादवहरू र कौरवहरू समाप्त हुनु नै छ । यादव हुन् युरोपवासी । उनीहरूको हो विज्ञानको घमण्ड, जसद्वारा विनाश हुन्छ । फेरि विजय हुन्छ साइलेन्स घमण्डको । तिमीलाई शान्ति घमण्ड (शान्त स्वरूप) मा रहन सिकाइन्छ । बाबालाई याद गर— गहन शान्ति (डेड साइलेन्स) । म आत्मा शरीरभन्दा भिन्न हुँ । शरीर छोड्नका लागि हामीले मानौं पुरुषार्थ गर्छौं, यसरी कसैले शरीर छोड्नको लागि पुरुषार्थ गर्छन् र ? सारा दुनियाँमा खोजेर आऊ, कोही छ जसले भनोस्— हे आत्मा अब तिमीले शरीर छोडेर जानु छ । पवित्र बन । नत्र सजाय खानुपर्छ । सजाय कसले खान्छ ? आत्माले । त्यतिबेला साक्षात्कार हुन्छ । तिमीले यो-यो पाप गरेका छौ सजाय खाऊ । त्यतिबेला अनुभूति हुन्छ, मानौं जन्म-जन्मान्तरको सजाय मिल्छ । यति दुःख भोग्नु बाँकी सुखको ब्यालेन्स के रह्यो ? बाबा भन्नुहुन्छ— अब कुनै पाप कर्म नगर । आफ्नो रजिष्टर राख । हरेक विद्यालयमा चालचलनको रजिष्टर राख्छन् नि । शिक्षा मन्त्रीले पनि भन्छन्— हाम्रो देशको चरित्र ठीक छैन । भन, हामीले यी लक्ष्मी-नारायणको जस्तो चरित्र बनाउँछौं । यी लक्ष्मी-नारायणको चित्र त सदा साथमा हुनुपर्छ । यो हो लक्ष्य-उद्देश्य । हामी यस्ता बन्छौं । यो आदि सनातन देवी-देवता धर्मको हामीले स्थापन गरिरहेका छौं, श्रीमत अनुसार । यहाँ चालचलन सुधारिन्छ । तिम्रो यहाँ कचहरी पनि हुन्छ । सबै सेवाकेन्द्रहरूमा बच्चाहरूले छलफल गर्नुपर्छ । भन— दिनहुँ चार्ट राख्यौ भने सुधार हुन्छ । कसैको तकदिरमा छैन भने फेरि आलस्य गर्छन् । चार्ट राख्नु धेरै राम्रो हो ।

तिमीले जान्दछौ— हामी यो ८४ जन्मको चक्रलाई जानेर नै चक्रवर्ती राजा बन्छौं । कति सहज छ फेरि पवित्र पनि बन्नु छ । यादको यात्राको चार्ट राख, यसमा तिमीलाई धेरै फाइदा छ । नोटबुक राखेनौ भने सम्भ्र— बाबालाई याद गरेनौ । नोटबुक सदा हातमा लेऊ । आफ्नो चार्ट हेर— कति समय बाबालाई याद गर्ने ? याद विना खिया निस्कन सक्दैन । खिया निकाल्नको लागि फलामलाई मट्टितेलमा राख्छन् नि । कर्म गर्दा पनि बाबालाई याद गर्नु छ अनि पुरुषार्थको फल मिल्छ । मेहनत छ नि । यत्तिकै कहाँ शिरमा ताज राखिदिन्छन् र । बाबाले यति उच्च पद दिनुहुन्छ, केही त मेहनत गर्नु छ । यसमा हात-पाउ आदि केही पनि चलाउनु छैन । पढाइ त बिल्कुलै सहज छ । बुद्धिमा छ—

शिवबाबाबाट ब्रह्माद्वारा हामी यो बनिरहेका छौं। जहाँ गए पनि ब्याज होस्। भन, वास्तवमा कोर्ट अफ आर्म यो हो। सम्झाउने धेरै रोयल्टी चाहिन्छ। धेरै मिठाससँग सम्झाउनु छ। कोर्ट अफ आर्मको बारेमा पनि सम्झाउनुपर्छ। बताउनुपर्छ— प्रीत बुद्धि र विपरीत बुद्धि कसलाई भनिन्छ? तपाईंले बाबालाई चिन्नुभएको छ? लौकिक पितालाई त ईश्वर (गड) भनिदैन। उहाँ बेहदका बाबा नै पतित-पावन, सुखका सागर हुनुहुन्छ। उहाँबाटै धेरै सुख मिल्छ। अज्ञानकालमा सम्झन्छन् आमा-बुवाले सुख दिनुहुन्छ। ससुर घर पठाइदिन्छन्। अब तिम्रो हो बेहदको घर। त्यो हो हदको। त्यहाँ आमा-बुवाले बढीमा ५-७ लाख, करोड देलान्। तिम्रो त बाबाले नाम राख्नुभएको छ पद्मापदमपति बन्ने बच्चाहरू। त्यहाँ त पैसाको कुरै हुँदैन। सबै कुरा मिल्छ। धेरै राम्रा-राम्रा महल हुन्छन्। जन्म-जन्मान्तरको लागि तिमीलाई महल मिल्छ। सुदामाको उदाहरण छ नि। चामल मुट्टी सुनेका छन् त्यसैले यहाँ पनि लिएर आउँछन्। तर चामल सुक्खा त कहाँ खाइन्छ र। त्यसैले साथमा केही मसला आदि पनि लिएर आउँछन्। कति प्रेमसँग लिएर आउँछन्। बाबाले त हामीलाई जन्म-जन्मान्तरको लागि दिनुहुन्छ त्यसैले भनिन्छ दाता। भक्तिमार्गमा तिमीले ईश्वरको लागि दिन्छौं अनि अल्पकालको लागि अर्को जन्ममा मिल्छ। कसैले गरिबलाई दिन्छन्, कलेज बनाउँछन् भने अर्को जन्ममा पढाइको दान मिल्छ। धर्मशाला बनाउँछन् भने घर मिल्छ किनकि धर्मशालामा धेरै आएर सुख पाउँछन्। यो त जन्म-जन्मान्तरको कुरा हो। तिमीले जान्दछौं— शिवबाबालाई जसले दिन्छ त्यो सबै हाम्रै काममा आउँछ। शिवबाबाले त आफूसँग राख्नुहुन्छ। यिनलाई पनि भन्नुभयो— सबै कुरा दियो भने विश्वको मालिक बन्छौं। विनाशको साक्षात्कार पनि गराउनुभयो, राजाईको साक्षात्कार पनि गराउनुभयो, अनि नशा चढ्यो। बाबाले मलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ। गीतामा पनि छ अर्जुनलाई साक्षात्कार गराउनु भयो। मलाई याद गर्नुभयो भने तिमी यो बन्छौं। विनाश र स्थापनाको साक्षात्कार गराउनु भयो त्यसैले यिनलाई पनि शुरूमा खुशीको पारा चढ्यो। ड्रामामा यो पार्ट थियो। भागीरथलाई पनि कसैले जान्दछन् कहाँ र! तिमी बच्चाहरूलाई यो लक्ष्य-उद्देश्य बुद्धिमा रहनुपर्छ, हामी यो बन्छौं। जति पुरुषार्थ गर्छौं उति उच्च पद पाउँछौं। गायन पनि गरिन्छ फलो फादर। यतिबेलाको कुरा हो। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— मैले जुन राय दिन्छु त्यसैको अनुसरण गर। यिनले के गरे त्यो पनि बताउँछु। उहाँलाई सौदागर, रत्नागर, जादुगर भनिन्छ नि। बाबाले अचानकै सबै कुरा छोडिदिनुभयो। पहिला उनी रत्नका जौहरी थिए, अहिले अविनाशी ज्ञान रत्नका जौहरी बने। नर्कलाई स्वर्ग बनाउनु कति ठूलो जादु हो। फेरि सौदागर पनि हुनुहुन्छ। बच्चाहरूलाई कति महान् सौदा दिनुहुन्छ। कखपन चामल मुट्टी दिएर महल दिनुहुन्छ। कति राम्रो कमाई गराउनेवाला हुनुहुन्छ। जुहारतको व्यापारमा पनि यस्तै हुन्छ। कोही अमेरिकन ग्राहक आउँछ भने उसबाट १०० चीजको ५००, हजार पनि लिन्छन्। उनीहरूसँग त धेरै पैसा लिन्छन्। तिमीसँग त सबैभन्दा पुरानो चीज छ, प्राचीन योग।

तिमीलाई अहिले भोलानाथ बाबा मिल्नुभएको छ। कति भोला हुनुहुन्छ। तिमीलाई के बनाउनुहुन्छ। कखपनको सट्टामा तिमीलाई २१ जन्मको लागि के बनाइदिनुहुन्छ। मनुष्यहरूलाई केही पनि थाहा छैन। कहिले भन्छन् भोलानाथले यो दिनुभयो, कहिले भन्छन् अम्बाले दिनुभयो, गुरुले दिनुभयो। यहाँ त छ पढाइ। तिमी ईश्वरीय पाठशालामा बसेका छौ। ईश्वरीय पाठशाला भनिन्छ गीतालाई। गीतामा छ भगवानुवाच। तर यो पनि कसैलाई थाहा छैन— भगवान् कसलाई भनिन्छ? जसलाई पनि सोध— परमपिता परमात्मालाई जान्नुहुन्छ? बाबा हुनुहुन्छ बागवान। तिमीलाई काँडाबाट फूल बनाइरहनु

२०७२ असोज २५ सोमबार १२-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भएको छ। त्यसैले गार्डेन अफ अल्लाह भन्दछन्। युरोपियनहरूले पनि भन्छन् पेराडाइज। अवश्य पनि भारतवर्ष परिस्तान थियो, अहिले कब्रिस्तान बनेको छ। अब तिमी फेरि परिस्तानको मालिक बन्छौ। बाबा आएर सुतेकालाई जगाउनुहुन्छ। यो पनि तिमीले जान्दछौ नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार। जो स्वयं जागदछन् तब अरूलाई पनि जगाउँछन्। जगाउँदैनन् भने मानौं स्वयं जागेका छैनन्। बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— यी गीत आदि पनि ड्रामामा निश्चित छ। कुनै गीत धेरै राम्रो छन्। जब तिमी उदास हुन्छौ तब यी गीत बजायौ भने खुशी हुन्छौ। रात के राही थक मत जाना— यो पनि राम्रो छ। अब रात पूरा हुन्छ। मनुष्यले सम्झन्छन्— जति भक्ति गर्छौ उति छिटो भगवान् प्राप्त गरिन्छ। हनुमान् आदिको साक्षात्कार भयो भने सम्झन्छन् भगवान् मिल्नुभयो। बाबा भन्नुहुन्छ— यो साक्षात्कार आदिको कुरा सबै ड्रामामा निश्चित छ। जसको भावना राख्यो त्यसैको साक्षात्कार हुन्छ। तर यस्तो केही हुँदैन। बाबाले भन्नुभएको छ— यो व्याज त सबैले सदैव लगाइरहून्। किसिम-किसिमका बनिरहन्छन्। यो सम्झाउनको लागि धेरै राम्रो छ।

तिमी रूहानी सेना हौ नि। सेनाको सदैव निशानी हुन्छ। तिमी बच्चाहरूको पनि यो भएपछि नशा रहन्छ— हामी यो बनिरहेका छौं। हामी विद्यार्थी हौं। बाबाले हामीलाई मनुष्यबाट देवता बनाइरहनुभएको छ। मनुष्यले देवताहरूको पूजा गर्छन्। देवताहरूले त देवताको पूजा गर्दैनन्। यहाँ मनुष्यले देवताहरूको पूजा गर्छन् किनकि उनीहरू श्रेष्ठ छन्। अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) बुद्धिमा सदा आफ्नो लक्ष्य-उद्देश्य याद राख्नु छ। लक्ष्मी-नारायणको चित्र सदा साथमा रहोस्, यसै खुशीमा रहने गर— म यस्तो बन्न पढिरहेको छु, अहिले म हुँ ईश्वरीय विद्यार्थी।
- २) आफ्नो पुरानो चीज(कखपन) चामल मुट्टी दिएर महल लिनु छ। ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गरेर अविनाशी ज्ञान रत्नहरूको जौहरी बन्नु छ।

वरदान:- ‘म’ र ‘मेरो पन’लाई बलि चढाउने सम्पूर्ण महाबली भव

हृदको कोही पनि व्यक्ति या वैभवबाट लगाव— यही मेरो पन हो। यो मेरो पनलाई र मैले गर्छु, मैले गरें..... यो मैपनलाई सम्पूर्ण समर्पण गर्ने अर्थात् बलि चढ्ने नै महाबली हो। जब हृदको मैपन समर्पण हुन्छ तब सम्पूर्ण वा बाबा समान बन्छौ। मैले गरिरहेको छु, होइन। बाबाले गराइरहनुभएको छ, बाबाले चलाइरहनु भएको छ। कुनै पनि कुरामा म को सट्टा सदा स्वाभाविक भाषामा पनि ‘बाबा’ शब्द नै आओस्, ‘म’ शब्द होइन।

स्लोगन:- संकल्पमा यस्तो दृढता धारण गर जसद्वारा सोचाइ र गराइ समान होस्।